

РЕШЕНИЕ

№ 83

гр. Елин Пелин, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛИН ПЕЛИН, V СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Росица Г. Тодорова

при участието на секретаря Стефка Сл. Методиева
като разгледа докладваното от Росица Г. Тодорова Гражданско дело № 20231820100952 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК вр. чл.79, ал.1, пр.1 във вр. чл.240, ал.1 от ЗЗД от „ПРОФИ КРЕДИТ ..” ЕООД, ЕИК ..... със седалище: гр.София, бул. „..“ № 49, бл.53Е, вх.В представлявано от пълномощника юрисконсулт Г. И. П. за признаване за установено по отношение на ответника С. Г. Д., ЕГН ***** от гр.София, ж.к. „..... 1“, бл. № .., вх.В, ет.4, ап.46, че дължи на ищеца следните суми: 4758,78 лева главница; 2073,83 договорно възнаграждение за периода от 15.12.2021 г. до 06.01.2023 г.; 529,40 лева лихва за забава за периода от 16.08.2021 г. до 06.01.2023 г.; сумата от 166,39 лева законна лихва за периода от 06.01.2023 г. до 27.02.2023 г., ведно със законната лихва считано от подаване на заявлението в съда – 28.02.2023 г. до окончателното изплащане на задължението, за които вземания е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 283/27.04.2023 г. по ч.гр.д. № 425/2023 г. по описа на РС Елин Пелин.

Предявява и осъдителен иск на основание чл.79 вр. чл.240, ал.2 от ЗЗД за заплащане на следните суми: 1145,03 възнаграждение за закупена услуга

Фаст и сумата от 2108,33 възнаграждение за закупена услуга Флекси, за които суми съдът при издаване на заповедта за изпълнение е постановил отхвърлителен диспозитив.

Твърди се, че между страните бил сключен Договор за потребителски кредит № ..от 14.07.2021 г. при следните параметри: сума на кредита 5000.00 лева; срок на кредита – 36 месеца; размер на вноската 242,76 лева; годишен лихвен процент на разходите - 49,15 %; годишен лихвен процент 41,00 %; лихвен процент на ден – 0,11 %; като общото задължение по кредита възлиза на 8736,36 лева. Във връзка с поискана и закупена допълнителна услуга: възнаграждение за закупена услуга Фаст в размер на 1250,00 лева; възнаграждение за закупена услуга Флекси в размер на 2300.00 лева, като размера на погасителната вноска по допълнителните услуги възлиза на 98,61 лева. Общото задължение по кредита и по пакета от допълнителни услуги възлиза на 12286,36 лева при размер на вноската от 341,28 лева с дата на погасяване 15-ти ден от месеца.

На 09.12.2021 г. ответникът е подал заявление за промяна на погасителния план, като е пожелал да бъде отложена една погасителна вноска. На 28.12.2021 г. между „ПРОФИ КРЕДИТ ..” ЕООД и длъжника е сключен Анекс № 1 към договора за кредит, с който страните се договорят да бъде отложена погасителна вноска № 4 като тя трябва да бъде заплатена в края на погасителния план. Неразделна част от сключения Анекс е нов коригиран погасителен план, като погасителните вноски се променят от 36 на 37 броя.

Съгласно чл.4 от Общите условия към договора за потребителски кредит длъжниците дължат на дружеството договорно възнаграждение за изтегления кредит. Договорното възнаграждение по заема е предварително определено в погасителния план. Страните по този договор се споразумяват договорното възнаграждение, което възниква за клиента като задължение към деня на отпускане на заема да се разсрочи във времето и да се погасява от клиента в рамките на погасителния план. Предвид основанието на което се търси неизплатеното вземане към датата на предсрочната изискуемост, неизплатеното договорно възнаграждение от страна на длъжника е в размер на 2073,83 лева.

Съгласно сключеното между страните споразумение за предоставяне на

пакет за допълнителни услуги и чл.15 от Общите условия по договорите за потребителски кредити страните се споразумяли възнаграждението за закупения пакет от допълнителни услуги, което възниква за клиента като задължение към деня на отпускане на заема да се разсрочи във времето и да се погасява от клиента в рамките на погасителния план.

Закупуването на услугите Фаст и Флекси е изцяло по желание на длъжника, който се е съгласил същите да бъдат предмет на договора за потребителски кредит.

Длъжникът не е изпълнил поетите договорни задължения и е направил само три пълни и една частична погасителни вноски, като след изпадането в забава и съгласно уговореното и прието в чл.12.3 от Общите условия кредиторът може да обяви предсрочна изискуемост с писмено уведомление, когато клиентът не изпълни две последователни месечни вноски в пълен размер. На 06.01.2023 г. кредиторът е обявил предсрочната изискуемост на процесния договор за кредит, като е изпратил уведомително писмо до длъжника и това е сторено преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение. Писмото е изпратено с обратна разписка до адреса който длъжникът е посочил като адрес за получаване на кореспонденция, но уведомителното писмо не е потърсено от получателя.

В хода на размяна на книжа по реда на чл.131 от ГПК, ответникът С. Г. Д. е редовно уведомен за предявения иск, като в предоставения му срок депозира писмен отговор на исковата молба, с който оспорва исковете по основание и размер. Твърди, че с процесния договор са нарушени императивните разпоредби на чл.143 и чл.146, ал.1 от Закона за защита на потребителите и Директива 93/13Е на СЕ от 05.04.1993 г. и чл.19, ал.4 от ЗПК относно неравноправните клаузи на потребителските договори, поради което в случая е налице нищожен договор. Оспорва се и дължимостта на претендираното от ищеца договорно възнаграждение в размер на 2073,83 лева, тъй като уговарянето на възнаградителна лихва в размер на 3 пъти над законната надхвърля значително размера на действителните вреди и характера на предоставената услуга. Всичко това говори за недобросъвестност, което нарушава равнопоставеността на съконтрагентите по договора. Излагат се подробни аргументи в тази насока.

Правилно съдът в заповедното производство е отхвърлил претенцията

на ищеца за услугите Фаст и Флекси в размер на 3550.00 лева, тъй като представляват нищожна клауза поради противоречие с разпоредбите на ЗПК и добрите нрави, както и с чл.10а от ЗПК. Моли се съдът да отхвърли предявените иски като неоснователни и недоказани.

Районен съд Елин Пелин, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди във връзка с доводите на страните съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от приложеното ч.гр.д. № 425/2023 г. по описа на Районен съд Елин Пелин, въз основа на подадено заявление по чл.410 от ГПК в полза на „Профи кредит ..” ЕООД е била издадена Заповед № 283 за изпълнение на парично задължение от 27.04.2023 г., с която длъжникът С. Г. Д. е осъден да заплати на „Профи Кредит ..” ЕООД следните суми: 4758,78 лева главница; 2073,83 договорно възнаграждение за периода от 15.12.2021 г. до 06.01.2023 г.; 30.00 лева неплатени такси по Тарифа за извънсъдебно събиране на вземането начислена на 30.08.2021 г.; 529,40 лева лихва за забава за периода от 16.08.2021 г. до 06.01.2023 г.; сумата от 166,39 лева законна лихва за периода от 06.01.2023 г. до 27.02.2023 г., ведно със законната лихва считано от подаване на заявлението в съда – 28.02.2023 г. до окончателното изплащане на задължението, както и разноски в размер на 151,16 лева внесена държавна такса и 50.00 лева юрисконсултско възнаграждение.

Искането за изплащане на сумата от 1145,03 възнаграждение за закупена допълнителна услуга Фаст и сумата от 2108,33 възнаграждение за закупена допълнителна услуга Флекси, както и разноски в размер на 65,08 лева е отхвърлено и не е обжалвано от заявителя, поради което заповедта за изпълнение в тази част е влязла в сила.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника С. Г. Д. на 18.06.2023 г., който в срока по чл.414 от ГПК чрез пълномощника си адв. Д. В. депозира възражение, с което оспорва издадена заповед за изпълнение.

Във връзка с депозираното възражение от длъжника Д., съдът на основание чл.415, ал.1, т.1 вр. ал.4 от ГПК е указал на заявителя „Профи кредит ..” ЕООД, че в едномесечен срок от уведомяването може да предяви иск за установяване на вземането си. В дадения едномесечен срок заявителят е предявил настоящия иск за установяване на вземанията по заповедта, от

което се установява съответно пасивната и активна легитимация на страните, както и наличието на правен интерес у ищцовата страна от воденето на положителен установителен иск по смисъла на чл.422 от ГПК. Предявен е и осъдителен иск във връзка с отхвърлените суми.

По делото е представен сключен между страните писмен Договор за потребителски кредит № ..от 14.07.2021 г. при следните параметри: сума на кредита 5000.00 лева; срок на кредита – 36 месеца; размер на вноската 242,76 лева; годишен лихвен процент на разходите - 49,15 %; годишен лихвен процент 41,00 %; лихвен процент на ден – 0,11 %; като общото задължение по кредита възлиза на 8736,36 лева. Във връзка с поискана и закупена допълнителна услуга: възнаграждение за закупена услуга Фаст в размер на 1250,00 лева; възнаграждение за закупена услуга Флекси в размер на 2300.00 лева, като размера на погасителната вноска по допълнителните услуги възлиза на 98,61 лева. Общото задължение по кредита и по пакета от допълнителни услуги възлиза на 12286,36 лева при размер на вноската от 341,28 лева с дата на погасяване 15-ти ден от месеца..

Представени са следните писмени доказателства: искане за отпускане на потребителски кредит Профи кредит стандарт; декларация; стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити; Общи условия на „Профи кредит ..” ЕООД към Договор за потребителски кредит; погасителен план към договор за потребителски кредит; уведомително писмо, обратна разписка; извлечение по сметка към Договор за потребителски кредит № ..

С оглед така установената фактическа обстановка, съдът стигна до следните правни изводи:

Предявеният в срока по чл.415, ал.1 от ГПК, установителен иск е с правно основание чл.422, ал.1 във вр. с чл.415, ал.1 от ГПК вр. чл.79, ал.1, пр.1 във вр. чл.240, ал.1 от ЗЗД. Искът е допустим, а разгледан по същество е неоснователен, по следните съображения:

Налице е правен спор между страните по делото за установяване съществуването на вземанията на ищеца произтичащи от сключен между ищеца - кредитодател и ответника – кредитополучател Договор за потребителски кредит № ..от 14.07.2021 г., доколкото ответникът е направил възражения за недействителност на договора за кредит на основание

нарушаване на императивни норми на Закона за потребителския кредит.

В случая отпуснатият кредит на ответника е в качеството му на физическо лице, поради което представлява предоставяне на "финансова услуга" по смисъла на § 13 т.12 от ДР на Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, което характеризира ответника с качеството потребител по смисъла на § 13 т.1 от ДР на този закон, според който потребител е всяко физическо лице, което придобива стока или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност. Ето защо ответникът разполага със защита срещу неравноправни клаузи по Глава Шеста на ЗЗП, за които съдът следва да следи и служебно.

Ответникът не оспорва наличието на валидно правоотношение с ищеца. Навежда доводи за недействителност на предявените искове, поради противоречие с нормите на Закона за защита на потребителите – неравноправни клаузи и нарушение на добрите нрави.

Според чл.143 от Закона за защита на потребителите понятието "неравноправна клауза" в договор с потребител е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравноправие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, като различните хипотези на неравноправни клаузи са неизчерпателно изброени в 20 точки от посочената разпоредба. Според чл.146, ал.1 от ЗЗП неравноправните клаузи в договорите са нищожни, освен ако не са уговорени индивидуално, а в алинея 2-ра от същата разпоредба е посочено, че не са индивидуално уговорени клаузите, които са били изготвени предварително и поради това потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им особено в случаите на договор при общи условия.

В случая е видно, че процесният договор за потребителски кредит е сключен при предварително определени от страна на ищеца договорни клаузи, доколкото се регулира от изготвени Общи условия, изготвен е на бланков формуляр, което сочи, че не е бил предмет на предварително договаряне между страните и ответникът не е имал възможност да влияе върху съдържанието му. Подписан е стандартизиран бланков формуляр, чието съдържание е предварително изготвено от кредитодателя - ищец. От съдържанието на договора се установява, че кредиторът се е задоволил

единствено с посочването като абсолютни стойности на лихвения процент по заема, ГПР и годишното му оскъпяване. Няма ясно обяснение на начина на формиране на годишния процент на разходите по кредита кои компоненти точно са включени в него и как се формира посочения в договора ГПР от 41,00 %. ГПР е величина, чийто алгоритъм е императивно заложен в ЗПК, затова посочването на методика, налагаща изчисляване на разходите по кредита по начин, различен от законовия е недопустимо. В случая не става ясно какво се включва в общите разходи за потребителя /настоящи или бъдещи/, доколкото в погасителната вноска е включено и изплащане на задължения по споразумение за допълнителни услуги. Следва да се отбележи още, че уговорения в договора за кредит годишен лихвен процент от 41,00 % надвишава неколkokратно законната лихва, което също представлява нарушение на добрите нрави, тъй като надхвърля в пъти повече размера на законната лихва.

Изложените констатации сочат, че с оглед липсата на индивидуално договоряне на параметрите по договора за потребителски кредит, както и неконретизирано формиран ГПР и ГЛП правят тези договорни клаузи неравноправни и на основание чл.146, ал.1 от Закона за защита на потребителите и същите са нищожни.

Съгласно разпоредбата на чл.11 от Закона за потребителския кредит, договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа: т.9: лихвения процент по кредита, условията за прилагането му и индекс или референтен лихвен процент, който е свързан с първоначалния лихвен процент, както и периодите, условията и процедурите за промяна на лихвения процент; ако при различни обстоятелства се прилагат различни лихвени проценти, тази информация се предоставя за всички приложими лихвени проценти; т.11: условията за издължаване на кредита от потребителя, включително погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на погасяването; информация за правото на потребителя при погасяване на главницата по срочен договор за кредит да получи при поискване и безвъзмездно, във всеки един момент от изпълнението на договора, извлечение по сметка под формата на погасителен план за извършените и

предстоящите плащания; т.12: погасителният план посочва дължимите плащания и сроковете и условията за извършването на тези плащания; планът съдържа разбивка на всяка погасителна вноска, показваща погасяването на главницата, лихвата, изчислена на базата на лихвения процент, и когато е приложимо, допълнителните разходи; когато лихвеният процент не е фиксиран или когато допълнителните разходи могат да бъдат променени съгласно договора за кредит, в погасителния план се посочва ясно, че информацията, съдържаща се в плана, е валидна само до последваща промяна на лихвения процент или на допълнителните разходи съгласно договора за кредит; т.15: лихвения процент, който се прилага при просрочени плащания, изчислен към момента на сключване на договора за кредит, начините за неговото променяне, както и стойността на всички разходи, които се дължат при неизпълнение на договора; т.16: предупреждение за последиците за потребителя при просрочие на вноските; т.20: наличието или липсата на право на отказ на потребителя от договора, срока, в който това право може да бъде упражнено, и другите условия за неговото упражняване, включително информация за задължението на потребителя да погаси усвоената главница и лихвата съгласно чл.29, ал.4 и 6, както и за размера на лихвения процент на ден.

В случая сключеният между страните договор за кредит не отговаря на посочените по-горе изисквания от Закона за потребителския кредит. Съдържащата се в раздел „VI. Параметри“ информация относно броя и размера на погасителните вноски, годишен процент на разходите и годишния лихвен процент е обща, не отговаря на изискването за разбираемост и с нея не се конкретизира какво точно се включва в размера на месечната вноска като части от главницата и лихвата. Нормите, уреждащи нищожността на сделките са императивни и за приложението им съдът следи служебно, а когато страна се позовава на договор, както в случая ищецът черпи правата си от договор за потребителски кредит, съдът е длъжен да провери неговата действителност и без да има съответно позоваване в тази насока. В случая се касае за потребителски договор, при който едната страна е икономически в неравностойно положение, поради което се ползва със засилената защита на Закона за защита на потребителите и Закона за потребителския кредит и следва да се приеме, че максималният размер на лихвата /било възнаградителна или за забава/ е ограничен. Обратното би

означавало потребителите като икономически по-слаби участници в тези облигационни отношения да бъдат третираны неравноправно, като недостигът на материални средства за един субект се използва за облагодетелстване на друг. Ето защо съдебната практика приема, че противоречаща на добрите нрави е уговорка, надвишаваща трикратния размер на законната лихва.

В случая уговореният ГЛП от 41.00 % е в пъти по-висок размер от този на законната лихва, поради което съответната клауза от договора за кредит се явява нищожна – на основание чл.26, ал.1, пр.3 от ЗЗД, тъй като накърнява добрите нрави.

По всички изложени съображения, процесният Договор за потребителски кредит № ..от 14.07.2021 г.. е нищожен като на основание чл.23 от ЗПК, ответникът дължи връщане единствено на чистата стойност на кредита, поради което заявените претенции за заплащане на договорно възнаграждение и лихвите за забава също са неоснователни.

При предявен положителен установителен иск в тежест на ищеца е да установи и размера на претендираното вземане. Ищецът в исковата си молба излага твърдения, че на 09.12.2021 г. страните по договора са сключили Анекс № 1 към Договора за потребителски кредит № ..от 14.07.2021 г., като са предоговорили отлагането на погасителна вноска № 4, която следва да бъде заплатена в края на погасителния план, като е изготвен и нов погасителен план, в който погасителните вноски се променят от 36 на 37 броя. С исковата молба е представен погасителен план с дати 28.12.2021 г. и 10.12.2021 г., който с оглед твърдените в исковата молба обстоятелства е невъзможно да бъде отнесен по безспорен начин към към процесния договор. В този смисъл съдът намира, че предявеният иск е недоказан и по размер, доколкото по делото не се установява по безспорен и категоричен начин и размерът на дължимата от ответника главница.

По иска с правно основание чл.79 вр. чл.240, ал.2 от ЗЗД за заплащане на следните суми: 1145,03 възнаграждение за закупена услуга Фаст и сумата от 2108,33 възнаграждение за закупена услуга Флекси:

Предявеният осъдителен иск е допустим съгласно разпоредбата на чл.415, ал.1, т.3 от ГПК. Разгледан по същество, съдът го намира за неоснователен по следните съображения:

Във връзка с предявените осъдителни иски, ответната страна прави

възражение за нищожност на договора в частта досежно задължението за заплащане на възнаграждения по закупените допълнителни услуги Фаст и Флекси. Тези доводи съдът намира за основателни, тъй като посочените договори противоречат на чл.10а, ал.2 от Закона за потребителския кредит, според която норма кредиторът не може да изисква заплащане на такси и комисионни за действия, свързани с усвояване и управление на кредита. В случая претенциите за посочените от ищеца услуги съдържат в себе си точно такива условия, тъй като дължимостта им се обуславя от приоритетно разглеждане и изплащане на потребителския кредит, възможност за отлагане на погасителни вноски, предоговаряне датата на падежа по договора, както и други услуги, които обаче не могат да се приемат като допълнителна услуга, тъй като нямат пряко отношение към насрещните престации на страните. Касае се за уговорено в полза на кредитора възнаграждение свързано с управлението на кредита или скрита наказателна лихва, поради което настоящият състав намира, че дължимите суми по сключените между страните договори за допълнителни услуги Фаст и Флекси са недължими от ответника, още повече, че същите в уговорения размер от 3550.00 лева, очевидно представляват сума която е около 75 % от стойността на отпусната по договора главница по кредита, което поставя потребителя в неравноправно положение.

Според чл.21, ал.1 от Закона за потребителския кредит ако една клауза по договора цели заобикаляне на закона, тя е нищожна. Претендираните възнаграждения за допълнителни услуги заобикалят разпоредбата на чл.19, ал.4 от Закона за потребителския кредит, тъй като начисляването и събирането на такова възнаграждение представлява плащане за услуга от кредитополучателя, с която реално би се стигнало до надхвърляне ограниченията на закона за максимален размер на годишния процент на разходите.

В същото време предварителното заплащане на това възнаграждение от потребителя, чрез включването му в размера на дължимата месечна вноска по кредита без потребителят да е ползвал някоя от услугите, за което са сключени договорите за допълнителни услуги, също сочи на нарушение на принципите на добросъвестност и справедливост при договарянето, доколкото в случая се касае за реално заплащане на тези услуги, дори същите да не са ползвани от кредитополучателя.

От друга страна дължимостта на сумите по договорите Фаст и Флекси задължават потребителя да заплати услуги, които на практика всеки кредитополучател има по силата на закона – а именно да поиска предоговаряне срока на падежа по договора или заплащане на вноските на по-късен етап и т.н.. Изложеното сочи, че подобни клаузи за заплащане на претендираните от ищеца суми за допълнителни услуги Флекси и Фаст са нищожни на основание чл.21, ал.1 от Закона за потребителския кредит поради заобикаляне на законовото изискване на чл.10а, ал.2 от Закона за потребителския кредит. Ето защо предявените осъдителни искове за заплащане на сумата от 1145,03 възнаграждение за закупена услуга Фаст и сумата от 2108,33 възнаграждение за закупена услуга Флекси са неоснователни и подлежат на отхвърляне.

С оглед изхода на спора, на основание чл.78, ал.3 от ГПК ищцовото дружество следва да заплати на ответника направените разноси в размер на 1370.00 лева представляващи заплатен адвокатски хонорар в исковото производство по настоящото дело. Ищецът прави възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение, което съдът намира за неоснователно. Съгласно чл.7, ал.2, т.3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при интерес от 10 000.00 до 25 000.00 лева дължимото възнаграждение е в минимален размер от 1300.00 лева плюс 9 % за горницата над 10 000.00 лева. В случая цената на исковите предявени от ищеца е 10 781,76 лева, поради което заплатеното от ответника възнаграждение на процесуалния му представител е в рамките на минимално предвиденото в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и не следва да бъде редуцирано от съда. Ищецът следва да заплати на ответника и заплатеното възнаграждение за адвокат в хода на заповедното производство, за което са представени доказателства за заплатен адвокатски хонорар в размер на 522.00 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на „ПРОФИ КРЕДИТ ..” ЕООД, ЕИК ..... със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. „...“, № 49, бл.53Е, вх.В представлявано от пълномощника юрисконсулт Г. И. П. за признаване за

установено по отношение на ответника С. Г. Д., ЕГН ***** от гр.София, ж.к. „.... 1“, бл. № .., вх.В, ет.4, ап.46, че дължи на ищеца следните суми по сключен между страните Договор за потребителски кредит № ..от 14.07.2021 г: 4758,78 лева главница; 2073,83 договорно възнаграждение за периода от 15.12.2021 г. до 06.01.2023 г.; 529,40 лева лихва за забава за периода от 16.08.2021 г. до 06.01.2023 г.; сумата от 166,39 лева законна лихва за периода от 06.01.2023 г. до 27.02.2023 г., ведно със законната лихва считано от подаване на заявлението в съда – 28.02.2023 г. до окончателното изплащане на задължението, за които вземания е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 283/27.04.2023 г. по ч.гр.д. № 425/2023 г. по описа на РС Елин Пелин.

ОТХВЪРЛЯ иска на „ПРОФИ КРЕДИТ ..” ЕООД, ЕИК ..... със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. „...“, № 49, бл.53Е, вх.В представлявано от пълномощника юрисконсулт Г. И. П. за осъждане на ответника С. Г. Д., ЕГН ***** от гр.София, ж.к. „.... 1“, бл. № .., вх.В, ет.4, ап.46, да заплати на ищеца следните суми: 1145,03 лева възнаграждение за закупена услуга Фаст и сумата от 2108,33 лева възнаграждение за закупена услуга Флекси произтичащи от Договор за потребителски кредит № ..от 14.07.2021 г.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК „ПРОФИ КРЕДИТ ..” ЕООД, ЕИК ..... да заплати на С. Г. Д., ЕГН ***** сумата от **1370.00 лева /хиляда триста и седемдесет лева/** направени по исковото производство разноски и сумата от **522.00 лева /петстотин двадесет и два лева/** разноски в заповедното производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски окръжен съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението по настоящото дело препис от него да се приложи по ч.гр.д. № 425/2023 г. по описа на РС Елин Пелин, като последното се върне в деловодството на РС Елин Пелин.

Съдия при Районен съд – Елин Пелин: _____